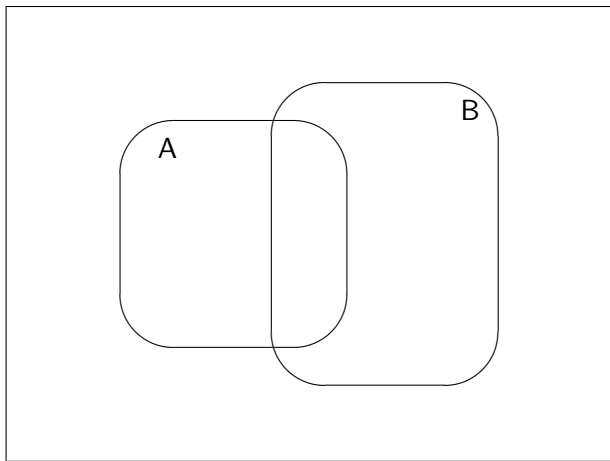

Η πιθανότητα μιας απόφασης $\mathbf{A}$, $P(\mathbf{A})$, είναι ένας αριθμός ανάμεσα στο 0 και το 1.

Η πιθανότητα μιας απόφασης $\mathbf{A}$, $P(\mathbf{A})$, είναι ένας αριθμός ανάμεσα στο 0 και το 1.

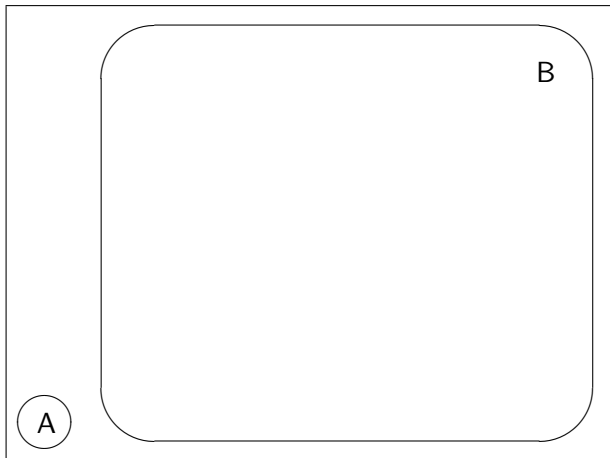

Άμα έχουμε δυο αποφάνσεις **A** και **B** και $P(\mathbf{A}) > 0$, τότε η πιθανότητα της **B** με δεδομένη την **A**, $P(\mathbf{B}/\mathbf{A})$, ορίζεται ως ο λόγος της $P(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B})$ προς την $P(\mathbf{A})$.

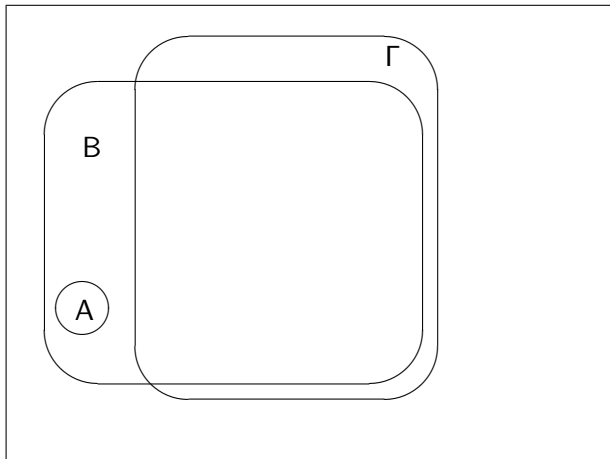
Άμα έχουμε δυο αποφάνσεις **A** και **B** και $P(\mathbf{A}) > 0$, τότε η πιθανότητα της **B** με δεδομένη την **A**, $P(\mathbf{B}/\mathbf{A})$, ορίζεται ως ο λόγος της $P(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B})$ προς την $P(\mathbf{A})$.

Οι κύριες θέσεις της πιθανοθεωρητικής άποψης για τους υποθ. λόγους του πραγματικού είναι οι εξής: (i) Άμα $P(\mathbf{A}) > 0$, τότε η πιθανότητα του «Αν **A** τότε **B**» ισούται με την πιθανότητα της **B** με δεδομένη την **A**. (ii) Η έννοια της εγκυρότητας που είναι κατάλληλη για επιχειρήματα στα οποία εμπλέκονται υποθ. λόγοι του πραγματικού είναι, όχι η συνήθης, αλλά η έννοια κατά την οποία ένα επιχείρημα είναι έγκυρο εάνν είναι αδύνατο να είχαν οι προκείμενες υψηλή πιθανότητα μα το συμπέρασμα χαμηλή.

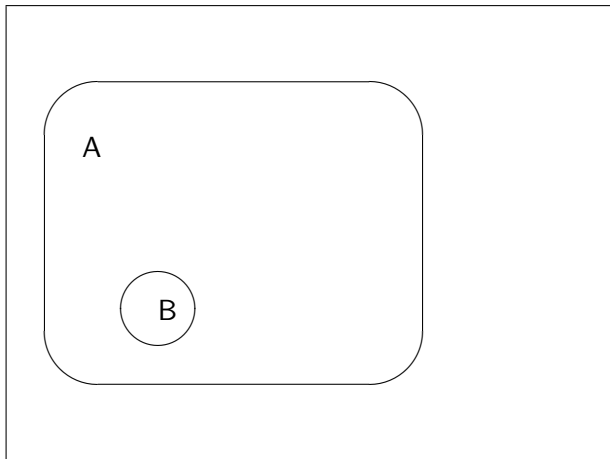
Γιατί δεν είναι έγκυροι, με τη νέα έννοια, οι τύποι επιχειρήματος
«Όχι-**A**. Άρα αν **A** τότε **B**» και «**B**. Άρα αν **A** τότε **B**»:

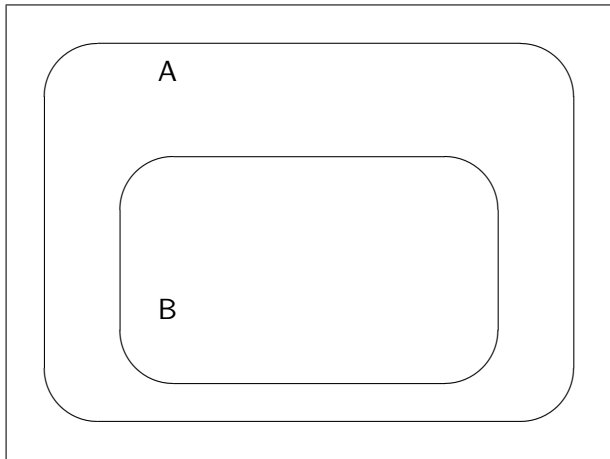
Γιατί δεν είναι έγκυροι, με τη νέα έννοια, οι τύποι επιχειρήματος
«Αν **A** τότε **B**· αν **B** τότε **Γ**. Άρα αν **A** τότε **Γ**» και «Αν **B** τότε **Γ**.
Άρα αν **A** και **B** τότε **Γ**»:

Γιατί δεν είναι έγκυρος ο τύπος επιχειρήματος «Αν **A** τότε όχι-**B**. Άρα αν **B** τότε όχι-**A**»:

Και γιατί δεν είναι έγκυρος ο «**A** ή **B**. Άρα αν όχι-**A** τότε **B**»:

Να και δυο τύποι επιχειρήματος που είναι έγκυροι με τη νέα έννοια:

«Αν **A** τότε **B**. Άρα αν **A** τότε **B** ή **Γ**»

και

«Αν **A** τότε **B**. αν **A** και **B** τότε **Γ**. Άρα αν **A** τότε **Γ**».

Γιατί κατά την Edgington μας φαίνεται έγκυρος ο τύπος επιχειρήματος «**A** ή **B**. Άρα αν όχι-**A** τότε **B**»:

